روزنامه
سرآمد اقتصاد

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: فیروز اسماعیلی نژاد
قائم مقام مدیر مسئول: امید عباسی
سردبیر: شورای سردبیری
دبیر تحریریه: سعید قلیچی
دبیر عکس: اصغر بشارتی
طرح و کاریکاتور: فریبا عزیزی

چاپ: صمیم
توزیع: موسسه نشریات جراری
تلفن دفتر مرکزی: ۸۸۷۶۹۲۲۷-۰۲۱
تلفن دفترشهرستان ها: ۸۶۰۴۷۵۹۶ -۰۲۱
سازمان آگهی ها: ۰۹۱۹۸۵۴۳۹۹۶
پست الکترونیکی: Eghtesadsaramad@gmail.com

نشانی سایت: eghtesadsaramad.ir
عضو انجمن روزنامه های غیردولتی
نشانی دفتر مرکزی: تهران- خیابان سهروردی شمالی مابین هویزه و بهشتی - پلاک ۴۵۶ طبقه سوم - واحد ۳

چهارشنبه - ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۵
سال دوازدهم - شماره ۲۴۷۹

واکاوی «سرآمد» از زوال راهبردی چابهار؛

کریدوری که به بن‌بست رسید!

بندر نیمه‌کاره در سواحل مَکُران، حسرتی بر دوش استراتژیست‌های دهلی نو

گروه راهبردی- مرتضی فاخری - در جغرافیای پرتلاطم غرب آسیا، بنادر نه صرفاً گره‌گاه‌های مبادله کالا، بلکه میدان‌گاه تقابل اراده‌های بزرگ ژئوپلیتیک هستند. چابهار، این نگین موهوم راهبردی در کرانه‌های دریای مَکُران، مدت‌ها است که از یک پروژه اقتصادی فراتر رفته و به معیاری برای سنجش عمق نفوذ، قدرت مانور و تاب‌آوری بازیگران منطقه‌ای بدل شده است. اما گزارش‌های میدانی و تحولات شتابزده هفته‌های اخیر از استعفای هماهنگ مقامات هندی گرفته تا حذف بودجه دهلی نو و انقضای معافیت‌های تحریمی آمریکا، همگی حاکی از یک تغییر پارادایم تلخ برای معماران این پروژه دارند: چابهار دیگر آن اهرم فشاری نیست که هند تصور می‌کرد، بلکه اکنون به آیینه تمام‌نمای شکست راهبردی یک قدرت بزرگ نوظهور در مواجهه با واقعیت‌های خشن ژئوپلیتیک بدل شده است.

برای درک عمق فاجعه‌ای که بندر چابهار را در آستانه تعطیلی قریب‌الوقوع قرار داده، نخست باید به این پرسش بنیادین پاسخ داد که چرا دهلی نو تا این اندازه بر این لنگرگاه خشک و غبارآلود در جنوب شرقی ایران چنگ انداخته است؟ پاسخ در دو معمای پیچیده امنیتی نهفته است که سال‌ها ذهن استراتژیست‌های هندی را به خود مشغول داشته: نخست، مسأله‌ی همیشگی «دور زدن پاکستان». هرگونه دسترسی زمینی از خاک هند به افغانستان و فراتر از آن، به اوراسیای غنی از منابع، به دلیل دشمنی‌های کهنه و پرتنش با اسلام‌آباد، رویایی دست‌نیافتنی به نظر می‌رسد. خط مبدأ که تا شعله‌های کشمیر را احاطه کرده، هرگونه کاروان تجاری را با تهدید قطع یا انسداد مواجه می‌کند. بدین ترتیب، مسیر دریایی از بندر بمبئی به چابهار و سپس از طریق شبکه جاده‌ای و ریلی ایران به قلب آسیای مرکزی، نه یک انتخاب، که یک ضرورت انفعالی برای دهلی نو قلمداد می‌شد. دوم، کابوس راهبردی همسایگی با «گوادر» است. بندر گوادر پاکستان که با سرمایه‌گذاری کلان چین در نوامبر ۲۰۱۶ گشایش یافت، تنها یک رقیب اقتصادی نیست، بلکه سایه شمشیر تهدید معلق و قریب‌الوقوع بر فراز اقیانوس هند به شمار می‌رود. گوادر در فاصله کمتر از ۱۴۰ کیلومتری چابهار، بازوی اقتصادی-نظامی پکن و اسلام‌آباد برای مهار نفوذ هند در آب‌های آزاد محسوب می‌شود. در چنین فضایی، چابهار قرار بود «نیروی ضدگوادر» هند باشد؛ حضوری راهبردی برای خنثی‌سازی محاصره و اثبات اینکه دهلی نو نیز می‌تواند در بازی بندرسازی، مهره‌ای سرنوشت‌ساز باشد.

اما زیبایی این نقشه به پیچیدگی‌های یک عامل سوم گره خورده بود: ایران. کشوری که خود در کانون تندباد تحریم‌ها و تهدیدهای نظامی قرار دارد و تصمیماتش کمتر تابع خوش‌بینی‌های سرمایه‌گذاران خارجی است. نشانه‌های فزاینده‌ای از تغییر رویکرد قاطع ایران در ماه‌های اخیر به چشم می‌خورد. به نظر می‌رسد ایران محاسبات خود را از نو تنظیم کرده است: حذف امارات متحده عربی از زنجیره مناسبات اقتصادی منطقه‌ای، و در اقدامی بسیار پررنگ‌تر، کاهش تدریجی همکاری با هند در پروژه چابهار. این تصمیم دوگانه، حامل پیام‌های شفافی برای تمامی بازیگران است. از یک سو، ایران به واشنگتن و متحدان عرب‌اش نشان می‌دهد که در محاصره اقتصادی، به شرکایی وفادار و راهبردی رو خواهد کرد که هزینه‌های سیاسی را نیز بپذیرند نه شرکای سوداگری که صرفاً در دوره‌های رفع تحریم ظهور می‌کنند. از سوی دیگر، دهلی نو متوجه می‌شود که دیگر نمی‌تواند میان ناهار خوردن با غرب و شام خوردن با شرق، دوگانگی‌اش را حفظ کند. ایران اکنون به وضوح اعلام کرده که برای بهره‌برداری از کریدور خود، متقاضی همراهان راهبردی است، نه کسانی که با کوچک‌ترین نشانه‌ای از طوفان تحریم، عقب‌نشینی می‌کنند.

در چنین شرایطی بود که واشنگتن نیز بدون کوچک‌ترین ملاحظه‌ای، چاقوی نهایی را بر پیکر این پروژه فرود آورد. معافیت تحریمی ویژه ای که طی سال‌های اخیر اجازه می‌داد هند با ایران در چابهار تعامل داشته باشد، روز یکشنبه، ۲۶ آوریل ۲۰۲۶ (۶اردیبهشت ۱۴۰۵)، به پایان رسید. آنچه این پایان را فاجعه‌بارتر می‌کند، سکوت مطلق و عدم تمدید از سوی دولت دوم ترامپ است. هیچ نشانه‌ای از یک مصالحه معمولی یا تمدید موقت وجود ندارد. برای هند، این ضربه‌ای است که محور اصلی راهبردی پروژه را در هم می‌شکند. چابهار بدون معافیت تحریمی، معادل یک پارکینگ ماشین‌آلات زنگ‌زده و یک سرمایه‌گذاری سرگردان در سرزمینی دشمن‌گونه با بازارهای جهانی است. به عبارت روشن‌تر، بلندپروازانه‌ترین کریدور حمل‌ونقل هند، یعنی کریدور شمال-جنوب (INSTC) به طول هفت هزار و دویست کیلومتر که قصد داشت روسیه را از طریق پهنه ایران به اقیانوس هند متصل کند، اکنون با بن‌بستی بی‌سابقه مواجه شده است. گره جنوبی این کریدور که چابهار بود، دیگر باز نخواهد شد.

اگر این رویدادها را در کنار یکدیگر قرار دهیم، شاید دوره کنونی را بتوان به درستی «دوره شکل‌گیری خطوط فاصله ژئوپلیتیک» نامید؛ جهانی که به تدریج به دو اردوگاه مجزای آمریکایی و غیرآمریکایی (یا بهتر بگوییم اردوگاه مقاومت در برابر هژمونی آمریکا) تقسیم می‌شود. در این جهان تازه، هند با ادعای رهبری جهانی جنوب، خود را در میانه یک جاده یک‌طرفه می‌بیند. اگر بخواهد کریدور چابهار را زنده کند، باید با ابزارهای نظامی، سیاسی و انرژی خود در برابر آمریکا بایستد؛ ریسکی که دهلی نو کوچک‌ترین تمایلی برای پذیرش آن ندارد. از سوی دیگر، عقب‌نشینی از چابهار به معنای واگذاری تمام و کمال افغانستان و آسیای مرکزی به حلقه‌های رقیب به ویژه چین و پاکستان و قربانی شدن در برابر پروژه‌های بزرگی چون «کمربند و راه» است. این وضعیت، علاوه بر یک شکست تاکتیکی، یک «شکست راهبردی تمدنی» برای رویای خروج هند از شبه‌قاره و ایفای نقش یک قدرت اوراسیایی به شمار می‌رود.

اما ابعاد ورشکستگی این پروژه وقتی عریان‌تر می‌شود که در متراژ سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده غوطه‌ور شویم. گزارش‌های شفاف حاکی از آن است که هند حداقل ۱۲۰ میلیون دلار از منابع ملی خود را صرفاً صرف تجهیز ترمینال «شهید بهشتی» در چابهار کرده است. رقمی که اگرچه در مقیاس کلان اقتصاد هند ناچیز است، اما برای یک پروژه پرچالش، سرمایه‌ای حیاتی محسوب می‌شد. تاریخچه این رابطه به سال ۲۰۰۳ بازمی‌گردد، اما امواج متوالی تحریم‌های آمریکا همواره مانع از هرگونه پیشرفت پایدار شدند. پس از توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ بود که نفس‌ها در دهلی نو شماره افتاد و مذاکرات از سر گرفته شد. اوج امیدواری زمانی فرا رسید که نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، در سال ۲۰۱۶ از تهران بازدید کرد و با آب و تاب تمام، از تعهد سرمایه‌گذاری ۵۰۰ میلیون دلاری سخن گفت. اما حتی در آن هنگام، سایه تردید بر وعده‌ها سنگینی می‌کرد. خروج آمریکا از برجام در سال ۲۰۱۸ و بازگشت تحریم‌های فلج‌کننده، بار دیگر پروژه را به حالت سکون درآورد. هند کوشید با تکیه بر این استدلال که افغانستان تحت حاکمیت دولت مورد حمایت آمریکا قرار دارد و برای دریافت کمک‌های بشردوستانه به مسیر چابهار نیازمند است، مجوز معافیت دریافت کند. این استراتژی برای مدتی جواب داد، اما تار و پود آن از همان ابتدا سست بود.

نقطه عطف نهایی در سپتامبر ۲۰۲۵ رقم خورد، زمانی که دولت دوم ترامپ طی یک بیانیه صریح و بدون حاشیه اعلام کرد «همه معافیت‌های مرتبط با تحریم‌های ایران» و نه فقط تعدادی از آن‌ها، لغو خواهد شد. فهرست این معافیت‌ها کاملا شامل چابهار نیز می‌شد. هند درمانده، دست به دامان لابی‌گری گسترده در واشنگتن شد و توانست یک تمدید کوتاه و موقت تا ۲۶ آوریل ۲۰۲۶ کسب کند؛ البته با این شرط ضمنی که عملیات خود را در چابهار به شدت کاهش دهد. در یک اقدام عجیب و ناامیدانه، دهلی نو در فوریه ۲۰۲۶ و درست دو ماه پیش از پایان مهلت، مبلغ ۱۲۰ میلیون دلار سرمایه وعده‌داده‌شده را به تهران پرداخت کرد. این اقدام چنان غیرمنتظره و بی‌ضابطه بود که حتی اپوزیسیون داخلی دولت مودی را به خیابان‌ها کشاند. منتقدان این سوال را بی‌پاسخ گذاشتند: چگونه دولتی که مدعی مدیریت هوشمندانه روابط خارجی است، دقیقاً در آستانه لغو یک معافیت کلیدی، میلیون‌ها دلار به حسابی واریز می‌کند که به زودی در تحریم، منجمد خواهد شد؟

واقعیت میدانی اما فراتر از حتی بدترین پیش‌بینی‌ها پیش رفته است. اخبار رسیده از تهران و دهلی نو حاکی از آن است که یک روز قبل از پایان مهلت تحریم و عدم تمدید، تمام مقامات منصوب دولت هند در شرکت «IPGL» (شرکت مدیریت پروژه‌های بندری هند که متولی چابهار است) به صورت هماهنگ استعفا داده‌اند. به دنبال آن، وب‌سایت رسمی این شرکت نیز به کلی حذف شده است؛ اقدامی که در فرهنگ سازمانی هند، معمولاً مترادف با «مرگ تدریجی یک پروژه» تلقی می‌شود. در تأیید این ادعا، بودجه سالانه فوریه ۲۰۲۶ دولت هند است که برای نخستین بار در نزدیک به یک دهه، حتی یک روپیه نیز به چابهار اختصاص نداده است. بودجه‌ای که در سال‌های پیش، با وسواس فراوان و در بندهای جداگانه به چابهار اشاره می‌کرد، اکنون چنان وانمود می‌کند که این بندر هرگز وجود نداشته است. سنگین‌ترین شایعه اما در این روزها در محافل امنیتی دهلی نو پیچیده: دولت در حال بررسی فروش یا انتقال سهام خود در IPGL به یک نهاد کاملاً ایرانی است. اگر این خبر رسمیت یابد، آنگاه می‌توان با قاطعیت گفت که پرونده چابهار برای هند برای همیشه بسته خواهد شد. تا لحظه تنظیم این نوشته، هیچ توافقی در این زمینه حاصل نشده، اما جهت باد به شفافی بیانگر یک عقب‌نشینی سازمان‌یافته است.

برای درک کامل ابعاد این فاجعه، لازم است به یک متغیر فراموش‌شده نیز اشاره کرد: جنگ مستقیم و غیرمستقیم آمریکا علیه ایران. سخنگوی وزارت خارجه هند به تازگی اذعان کرده است: «بدیهی است که درگیری کنونی نیز یک عامل پیچیده‌کننده در رابطه با چابهار است.» این عبارت دیپلماتیک، حقیقت تلخی را پنهان می‌کند. با تشدید محاصره دریایی آمریکا علیه بنادر ایران و ادعای تهران برای اعمال کنترل بر تنگه هرمز، هر تردد کشتی به سمت چابهار به یک مأموریت پرریسک بدل می‌شود. هند که بیش از ۸۰ درصد نفت خام خود را از طریق همین مسیر تأمین می‌کند، نمی‌تواند همزمان هم متهم به نقض تحریم‌های آمریکا شود و هم وابستگی انرژی خود را حفظ کند. ایرانی‌ها نیز در این موقعیت دشوار، از هر فرصتی برای فشار بر دهلی نو استفاده می‌کنند. آن‌ها به خوبی می‌دانند که هند در حاشیه خلیج فارس شکننده‌تر از آن است که بتواند در مسأله‌ای حاشیه‌ای چون چابهار، اهرم فشاری علیه واشنگتن ایجاد کند. بنابراین، بازنده نهایی این بازی کسی نیست جز خود هند.

پیامدهای افول چابهار بر نقشه ژئوپلیتیک آسیا، ویرانگر و چندلایه است. نخست، هند را عملاً برای یک نسل از هرگونه اتصال پایدار به آسیای مرکزی محروم می‌کند. کشورهای غنی از هیدروکربن و مواد معدنی که در شمال افغانستان و جنوب قزاقستان جای گرفته‌اند، دیگر از مسیر چابهار در دسترس دهلی نو نخواهند بود. دوم، جایگاه رقبای راهبردی هند، چین و پاکستان را با شتابی بی‌سابقه تقویت می‌کند. ابتکار کمربند و راه چین که گوادر یکی از جواهرات آن است، بدون حضور یک رقیب جدی در چابهار، به سلطه‌ای بی‌منازع در کل پهنه اقیانوس هند دست خواهد یافت. سوم، از یک منظر کلان‌تر، افول چابهار به مثابه یک «تسریع‌کننده تحقق آرایش جدید ژئوپلیتیک» عمل می‌کند. این همان زنجیره‌ای از وقایع است که می‌تواند به تحقق پروژه‌های رقیب نظامی-اقتصادی همچون «آیمک» (IMEC) که با پشتوانه سیاسی پیمان موسوم به ابراهیم و با حمایت صهیونیست‌ها دنبال می‌شود، سرعت بخشد. در جهانی که «کریدورها» به سلاح‌های نرم قدرت تبدیل شده‌اند، یک کریدور خالی و راکد، نه تنها بی‌فایده که وزنه‌ای بر گرده‌های سیاست خارجی آن کشور نیز هست.

چابهار در چنین روزهای سرنوشت‌سازی، به استعاره‌ای از «سرگشتگی یک قدرت نوظهور» تبدیل شده است. روایتی که هند از خود ساخته روایت یک «یوگی ژئوپلیتیک» که میان شرق و غرب تعادل برقرار می‌کند، در صخره‌های سخت تحریم و جنگ خرد شده است. ایران نیز از این تجربه درس گرفته که امضای تفاهم‌نامه با کشوری که سایه شمشیر آمریکا بر سرش سنگینی می‌کند، بی‌ثمر است. از این پس، احتمالاً ایران به دنبال شرکایی خواهد رفت که یا در برابر تحریم‌ها مصون باشند (از حیث سیاسی) یا چنان گره خورده به اقتصاد ایران باشند که نتوانند فرار کنند. در این میان، شاید تنها برندگان متوهم این میدان را، محور رقیب شرقی (چین-پاکستان) و پروژه‌های غربی (امارات-رژیم صهیونیستی) هستند که شکست یک پروژه هندی-ایرانی را می‌توان به معنای افزایش سهم آن‌ها از کیک تجارت اوراسیا دانست. آنچه باقی می‌ماند، یک بندر پیشرفته اما نیمه‌کاره در سواحل مَکُران، حسرتی بر دوش استراتژیست‌های دهلی نو، و عبرتی برای تمام کشورهایی است که آرزوی «دور زدن جغرافیا» را در سایه نادیده گرفتن اراده قدرت‌های بزرگ در سر می‌پرورانند. شاید سال‌ها بعد، هنگامی که تاریخ‌نگاران به دنبال نقطه عطف افول نفوذ هند در غرب آسیا می‌گردند، انگشت اشاره‌شان بر همان روزهای پایانی آوریل ۲۰۲۶ و بندر خاموش چابهار متوقف شود؛ جایی که یک رویای بزرگ، بی‌آنکه حتی شلیکی درگرفته باشد، در گرداب تحریم و تردید ملی، غرق شد.

باشما هستیم با تحلیل‌های دریایی اقتصاد سرآمد
www.eghtesadsaramad.ir
تلفن: ۸۸۷۶۹۲۲۷ - ۰۲۱
همراه: ۰۹۱۹۸۵۴۳۹۹۶

«آگهی اعلام مفقودی اسناد خودرو»

سند رسمی مالکیت وسیله نقلیه(برگ سبز) خودرو سواری سیستم سایپا تیپ ۱۳۱ SE مدل ۱۳۹۹ به شماره موتور: M۱۳،۶۴۹۲۱۴۸، شماره شاسی: NAS۴۱۱۱۰۰L۳۶۱۸۸۴۵ و شناسه(VIN) وسیله نقلیه: NAS۴۱۱۱۰۰L۳۶۱۸۸۴۵ و شماره پلاک انتظامی ۹۴۶ق۴۳/ایران-۲۱ به نام مالک خانم لیلا برغول فرزند محمد شماره شناسنامه ۱۱۸۸۶ متولد ۱۳۶۰،۰۶،۲۰ صادره از تهران به شماره ملی ۰۰۷۱۸۳۹۱۸۶ مفقود واز درجه اعتبار ساقط است./

رباط کریم-۵۰۲۷

«آگهی اعلام مفقودی اسناد خودرو»

سند رسمی مالکیت وسیله نقلیه(برگ سبز) خودرو سواری هاچ بک سیستم ام.وی.ام تیپ۳۱۵ H NEW مدل ۱۳۹۵ به شماره موتور: MVM۴۷۷FJAG۰۴۵۹۵۱، شماره شاسی: NATFBAMD۱G۱۰۳۵۱۷۸ و شناسه(VIN) وسیله نقلیه: IRWZ۹۵R۲۲N۵۰۳۵۱۷۸ و شماره پلاک انتظامی ۲۹۰۹۱۴/ایران-۹۹ به نام مالک خانم مریم واحد وخشوری فرزند محمدنقی شماره شناسنامه ۲۱۸۵ متولد ۱۳۴۷،۰۴،۰۲ صادره از تهران به شماره ملی ۰۰۳۹۴۴۲۱۱۱ مفقود واز درجه اعتبار ساقط است.

/بهارستان-۵۰۲۸

قوه قضائیه سازمان ثبت اسناد و املاک کشور -اداره کل ثبت استاد و املاک استان اصفهان

آگهی ابلاغ مفاد آرا صادره از هیات قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در ثبت شرق اصفهان در اجرای ماده یک قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و بر حسب ماده قانون مذکور آرا ذیل که از طرف این هیات مبنی بر تایید انتقال عادی و یا سهم مفروزی متقاضی صادر گردیده در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود تا شخص یا اشخاصی که به آرا مذکور اعتراض دارند از تاریخ اولین انتشار ظرف مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم نموده و در مهلت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض فرصت دارند نسبت به تقدیم دادخواست به دادگاه صالحه و ارایه گواهی مبنی بر طرح دعوی اقدام نمایند و اقدامات ثبت موکول به ارایه حکم قطعی دادگاه خواهد بود و در صورت انقضا مهلت و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود. رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۰۲۷۰۲۰۷۲۲ مورخ محمد داودی حموله فرزند خان بابا بشماره شناسنامه ۱۶۹۲ صادره از کوهرنگ بشماره ملی ۵۵۵۸۶۲۶۹۵۱ در ششدانگ یکباب ساختمان در حال ساخت احداثی بر روی قسمتی از قطعه زمین پلاک ۱۱۷ فرعی از اصلی ۱۵۱۹۲ واقع در بخش ۵ ثبت اصفهان به مساحت ۱۷۱/۴۶ متر مربع خریداری طی سند رسمی تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۰۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۱۶ شناسه آگهی: ۲۱۵۴۴۰۳

حمیدرضا خسروی رئیس منطقه ثبت اسناد و املاک شرق اصفهان

آگهی تحدید حدود اختصاصی

۱ - نظر به اینکه تحدید حدود ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به شماره پلاک ۱۸۸ فرعی از ۲۸۵۶ اصلی بمساحت ۳۸۰۸۲/۰۵ متر مربع واقع در بخش سه بوشهر -برازجان اراضی روستای سرکویردان مورد درخواست آقایعقوب فرخی که از طرف مالک رسمی به ایشان واگذار گردیده است.

۲ - نظر به اینکه تحدید حدود ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به شماره پلاک ۱۸۹ فرعی از ۲۸۵۶ اصلی بمساحت ۲۲۶۶/۷۴ متر مربع واقع در بخش سه بوشهر -برازجان اراضی روستای سرکویردان مورد درخواست آقایعقوب فرخی که از طرف مالک رسمی به ایشان واگذار گردیده است.

۳- نظر به اینکه تحدید حدود ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به شماره پلاک ۱۹۰ فرعی از ۲۸۵۶ اصلی بمساحت ۱۸۵۷۸/۰۵ متر مربع واقع در بخش سه بوشهر -برازجان اراضی روستای سرکویردان مورد درخواست آقایعقوب فرخی که از طرف مالک رسمی به ایشان واگذار گردیده است.

۴- نظر به اینکه تحدید حدود ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به شماره پلاک ۱۹۱ فرعی از ۲۸۵۶ اصلی بمساحت ۲۶۳۱۶/۵۱ متر مربع واقع در بخش سه بوشهر -برازجان اراضی روستای سرکویردان مورد درخواست آقایعقوب فرخی که از طرف مالک رسمی به ایشان واگذار گردیده است.

نامبرده در اجرای موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی تقاضای ثبت نموده است. و حسب تقاضای نامبرده که در اجرای ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی درخواست انتشار آگهی تحدید حدود نموده ، که در روز ۱۴۰۵/۳/۱۳ در محل تحدید حدود بعمل خواهد آمد اینک بوسیله این آگهی از متقاضی و کلیه صاحبان املاک مجاور طبق ماده ۱۴ قانون ثبت دعوت میشود که در وقت مقرر در محل حضور بهمرسانند واخواهی مجاورین نسبت به حدود و حقوق ارتفاقی طبق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورتمجلس تحدیدی تا ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد ضمنا معترض مکلف است طبق تبصره ۲ ماده واحده قانون تعیین تکلیف پرونده های معترضین ثبتی مصوب ۱۳۷۳/۲/۲۵ و ماده ۸۶ آئین نامه اجرایی ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ثبت دادخواست به مرجع قضایی محل تسلیم دارد. تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۲/۱۶
شناسه آگهی: ۲۱۶۷۷۵۳

حمیدرضا باقرپور-رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان دشتستان

آگهی

در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی فاقد سند رسمی مصوب ۹۰/۹/۳۰ اسامی اشخاص حقیقی و حقوقی و افراد یکه نسبت به مورد تقاضای آنان رای مبنی بر صدور سند رسمی صادر شده است برای اطلاع عمومی آگهی در صورتی که اشخاص ذینفع به آراء اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند و ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نموده و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد و در صورت عدم اعتراض و عدم گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت نموده و صدور سند مالکیت نیز مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نمی باشد.رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۵۰۰۲۰۰۱۶۶۰ -۱۴۰۵۶۰۳۰۵۰۰۲۰۰۱۵۰۷-۱۴۰۵/۲/۳ آقای حامد مشهدی فرزند حبیب اله در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی محصور با قید کاربری زراعی و عدم اجازه هرگونه تفکیک ،تقسیم وتغییر کاربری به مساحت ۹۴۶،۴۰ متر مربع با حق مجرای آب از زمین ۱۹۸۵ اصلی قسمتی از ، پلاک ۹۸۴واقع دربخش ۱۲ حوزه ثبت ملک تفرش
شناسه آگهی: ۲۱۶۹۲۹۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۶ تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۳۱

رئیس ثبت اسناد تفرش -معزی نیا

آگهی

در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی فاقد سند رسمی مصوب ۹۰/۹/۳۰ اسامی اشخاص حقیقی و حقوقی و افراد یکه نسبت به مورد تقاضای آنان رای مبنی بر صدور سند رسمی صادر شده است برای اطلاع عمومی آگهی در صورتی که اشخاص ذینفع به آراء اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند و ظرف یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نموده و گواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل دهد و در صورت عدم اعتراض و عدم گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت نموده و صدور سند مالکیت نیز مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نمی باشد.رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۵۰۰۲۰۰۱۵۰۷-۱۴۰۵/۲/۳ آقای حامد مشهدی فرزند حبیب اله در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی محصور با قید کاربری زراعی و عدم اجازه هرگونه تفکیک ،تقسیم وتغییر کاربری به مساحت ۹۴۶،۴۰ متر مربع با حق مجرای آب از زمین ۱۹۸۵ اصلی قسمتی از ، پلاک ۹۸۴واقع دربخش ۱۲ حوزه ثبت ملک تفرش
شناسه آگهی: ۲۱۶۹۲۹۱
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۵/۰۲/۱۶ تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۳۱

رئیس ثبت اسناد تفرش -معزی نیا

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۶۰۰۱۰۳۲۳۷۴ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۶ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم شهریار مرادی فرزند عزیزمراد بشماره شناسنامه ۱۲۳ صادره از کرمانشاه مبنی بر صدور سند ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۹۴۹۳،۲۷ متر مربع پلاک ۱۷۷ اصلی بخش یک حومه روستای پیرویس اباد. خریداری از مالک رسمی آقای/خانم علی اکبر صیفی کار محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۱/۳۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۱۶
م الف ۱۲۸

آیت اله زارع -رئیس ثبت اسناد و املاک

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۶۰۰۱۰۲۱۷۳۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۵ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم حمید موقوفه ء فرزند فتحعلی بشماره شناسنامه ۶۳۷۳ صادره از کرمانشاه مبنی بر صدور سند ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۷۱۵،۷۹ مترمربع پلاک ۱۳ فرعی از ۱۴۱ اصلی بخش یک حومه خریداری از مالک رسمی مشاعی محمد نبی دولتشاهی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۱/۳۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۱۶
م الف ۱۲۶

آیت اله زارع -رئیس ثبت اسناد و املاک